

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 19 juli 2026 om 09:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. H.J. Lam*

Zingen: Psalm 118 (Oude Berijming)

1 Laat ieder 's *HEEREN* goedheid loven
Want goed is d' *Oppermajesteit*:
Zijn goedheid gaat het al te boven
Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!
Laat *Isrel* nu Gods goedheid loven,
En zeggen 'Roemt Gods majesteit
Zijn goedheid gaat het al te boven
Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!'

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 118 (Oude Berijming)

3 Ik werd *benauwd* van alle zijden,
En riep den *HEER* ootmoedig aan.
De *HEER* verhoorde mij In 't lijden,
En deed mij in de ruimte gaan.
De *HEER* is bij mij 'k zal niet vrezen
De *HEER* zal mij getrouw behoeden.
Daar God mijn schild en hulp wil wezen,
Wat zal een nietig mens mij doen?

7 De *HEER* is mij tot hulp en sterkte:
Hij is mijn lied, mijn psalmgezang.
Hij was het, die mijn heil bewerkte,
Dies loof ik Hem mijn leven lang.
Men hoort der vromen tent weergalmen
Van hulp en heil, ons aangebracht
Daar zingt men blij, met dankbre psalmen:
'Gods rechterhand doet grote kracht.'

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 130 (Oude Berijming)

2 Zo *Gij* In 't *recht* wilt treden,
O *HEER*, en gadeslaan
Onz' *ongerechtigheden*
Ach, *wie* zou dan bestaan?
Maar neen, daar *is* vergeving
Altijd bij U geweest
Dies *wordt* *Gij*, *HEER*, met beving,
Recht *kinderlijk* gevreesd.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Job 1 vers 20 - 22

²⁰ Toen stond Job op en scheurde zijn bovenkleed, schoor zijn hoofd, viel op de aarde en boog zich neer.

²¹ En hij zei:

Naakt ben ik uit de buik van mijn moeder gekomen
en naakt zal ik daarheen terugkeren.

De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen;
de Naam van de HEERE zij geloofd!

²² In dit alles zondigde Job niet en schreef hij God niets ongerijmds toe.

Schriftlezing: Job 2 vers 9 - 10

⁹ Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf.

¹⁰ Maar hij zei tegen haar: Je spreekt zoals één van de dwaze vrouwen spreekt. Zouden wij het goede wel van God ontvangen en zouden we het kwade niet ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet.

Schriftlezing: Handelingen 16 vers 16 - 31

¹⁶ En het gebeurde toen wij naar de plaats van het gebed gingen, dat een zekere slavin die een waarzeggende geest had, ons tegemoetkwam. Zij verschaftte haar meesters veel inkomsten met waarzeggen.

¹⁷ Zij liep achter Paulus en ons aan en riep voortdurend: Deze mensen zijn dienstknechten van God, de Allerhoogste, die ons een weg naar de zaligheid verkondigen.

¹⁸ En dat deed zij vele dagen lang. Maar Paulus, die zich *daaraan* ergerde, keerde zich om en zei tegen de geest: Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus uit haar weg te gaan! En hij ging op hetzelfde moment uit *haar* weg.

¹⁹ Toen haar meesters zagen dat hun hoop op inkomsten verdwenen was, grepen zij Paulus en Silas en sleurden hen mee naar de markt, voor de *stadsbestuurders*.

²⁰ En nadat zij hen naar de magistraten gebracht hadden, zeiden zij: Deze mensen verstoren de orde in onze stad. Het zijn namelijk Joden,

²¹ en zij verkondigen gewoonten die wij niet mogen aannemen en ook niet mogen naleven, omdat wij Romeinen zijn.

²² En de menigte kwam als één man tegen hen in verzet. En de magistraten rukten hun de kleren af *en* gaven bevel hen met stokken te slaan.

²³ En nadat zij hun veel slagen toegediend hadden, wierpen zij hen in de gevangenis en geboden de cipier hen zorgvuldig te bewaken.

²⁴ En toen hij dat bevel gekregen had, wierp hij hen in de binnenste kerker en zette hij hun voeten vast in het blok.

²⁵ En omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen lofzangen voor God. En de gevangenen luisterden naar hen.

²⁶ En er vond plotseling een grote aardbeving plaats, zodat de fundamenten van de gevangenis bewogen werden; en onmiddellijk gingen alle deuren open en raakten de boeien van allen los.

²⁷ En de cipier, die wakker geworden was en zag dat de deuren van de gevangenis open waren, trok een zwaard en zou zichzelf gedood hebben, omdat hij dacht dat de gevangenen ontsnapt waren.

²⁸ Paulus riep echter met luide stem: Doe uzelf geen kwaad, want wij zijn allemaal hier.

²⁹ En toen hij om licht gevraagd had, sprong hij naar binnen en begon erg te beven, en hij viel voor Paulus en Silas neer;

³⁰ en hij bracht hen naar buiten en zei: Heren, wat moet ik doen om zalig te worden?

³¹ En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten.

Schriftlezing: Handelingen 16 vers 25 - 26

²⁵ En omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen lofzangen voor God. En de gevangenen luisterden naar hen.

²⁶ En er vond plotseling een grote aardbeving plaats, zodat de fundamenten van de gevangenis bewogen werden; en onmiddellijk gingen alle deuren open en raakten de boeien van allen los.

Zingen: Psalm 34 (Oude Berijming)

1 Ik loof den HEER, mijn God,
Mijn zang klimm' op naar't hemelhof
Mijn mond zing' eeuwig tot Zijn lof,
Om mijn gelukkig lot.
Mijn ziel, loof d' Opperheer
't Zachtmoedig volk zal 't straks verstaan,
Door vreugd met u zijn aangedaan
En juichen tot Zijn eer.

2 Komt, maakt God met mij groot,
Verbreidt, verhoogt, met hart en stem,
Den nooit volprezen Naam van Hem,
Die ons behoedt in nood.
Ik zocht in mijn gebed
Den HEER, ootmoedig met geween.
Hij heeft mij in angstvalligheen,
Geantwoord, mij gered.

11 De HEER verlost en spaart
Zijn volk, dat op Zijn hulp vertrouwt.
Het zal, door Hem in gunst beschouwd,
Niet schuldig zijn verklaard.

Prediking

Zingen: Psalm 42 (Oude Berijming)

3 O *mijn* ziel, wat *buigt g' U* neder?
Waartoe zijt *g' in* mij ontrust?
Voed *het* oud *vertrouwen* weder
Zoek *in 's* Hoogsten lof uw lust
Want *Gods* goedheid zal uw druk
Eens *verwisslen in* geluk.
Hoop op God, *sla 't oog naar* boven
Want *ik* zal *Zijn Naam* nog loven.

5 Maar *de* HEER zal *uitkomst* geven,
Hij, *die 's* daags *Zijn* gunst gebiedt.
'k Zal *in* dit *vertrouwen* leven,
En *dat* melden in mijn lied
'k Zal *Zijn* lof *zelfs in* den nacht
Zingen, daar *ik Hem* verwacht
En *mijn* hart, wat *mij moog'* treffen,
Tot den God *mijns* levens *heffen*.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Weerklank 241 (Liederen bij Kerk en Koninkrijk)

4 Wij gaan als ingekeerden
stil door een vreemd gebied,
verachten voor de wereld,
die men niet hoort of ziet.
Maar geeft men op ons acht,
dan hoort men hoe wij zingen
van onze grote dingen:
wij weten wat ons wacht!

5 Kom, laat ons voortgaan kind'ren!
De Vader staat ons bij.
Zou soms de last ons hind'ren,
Hij gaat aan onze zij.
Ja, Hij bemoedigt ons
en zendt in de verschrikking
zijn zon tot een verkwikking:
Hij maakt het goed met ons!

Zegen